

1. Na rohu ulice s bandaskou od guláše,
do očí čepice stál tu a prosil plaše
o jedno cigáro a jednu sirku k tomu,
říkal si Cyril, Metoděj zdrhnul z domu.

2. A hvězdy hnuly nebem, když pohnul malíčkem,
pravdu prý sytil chlebem, zvláštní lesk pod víčkem,
tou nocí jako zázrak zní zvony do kraje,
šeptal mi jako náznak: tu něco nehraje, [: tu něco nehraje.
:]
R: [: Odevšad na mě míří, kolem jde strach,
oči má netopýří, už na mě sáh'. :]

3. Na rohu ulice tyká si s polostíny,
s očima jak svíce po letech dávno jiný,
na věži bije druhá, kde hledat odvahu,
Cyril, co ztratil druha, bojí se o hlavu.

4. A ruce se mu třásly, mráz běhal po těle,
plamínky v očích hasly, smutek bez přítele,
víra - ta sluší tomu, kdo hledá na duši,
Metoděj zdrhnul z domu, [: [: kdo nás to naučí? :]